

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący błędu w ocenie, którego dopuścili się bezpośredni przełożeni skarżącego
 - Skarżący podnosi, że jego przełożony nie dokonał własnej lub krytycznej oceny sporządzonej przez dyrektora wykonawczego części sprawozdania dotyczącej pracy świadczonej przez skarżącego w części okresu sprawozdawczego od 1 stycznia 2016 r. do 17 października 2016 r. i w ten sposób naruszył decyzję Komisji C(2013) 8985 final z dnia 16 grudnia 2013 r. określającą ogólne przepisy wykonawcze dotyczące wykonania art. 43 regulaminu pracowniczego i wykonania art. 44 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego oraz instrukcje robocze EUIPO.
2. Zarzuty drugi i trzeci, dotyczący braku uprawnienia do wydania decyzji w przedmiocie zażalenia oraz braku niezawisłości instancji rozpatrującej zażalenie
 - Dyrektor wykonawczy nie mógł stanowić niezależnej instancji odwoławczej w ramach procedury oceny rocznej skarżącego, ponieważ jego udział w sporządzeniu sprawozdania z oceny był decydujący. Instrukcje robocze EUIPO przewidują w kontekście ocen przeprowadzanych przez dyrektora wykonawczego, że w takich przypadkach o zażaleniu rozstrzygać powinna komisja odwoławcza.
3. Zarzut czwarty, dotyczący arbitralnego zerwania dialogu dotyczącego zażalenia
 - Nie przeprowadzono regulaminowego dialogu dotyczącego zażalenia, w szczególności ze względu na arbitralne zaprzestanie rozmów przez dyrektora wykonawczego, co stanowi naruszenie przepisów postępowania odwoławczego, a mianowicie decyzji Komisji i wydanych na jej podstawie instrukcji roboczych EUIPO. Zabrakło skutecznej administracyjnej ochrony prawnej na etapie przedsądowym.
4. Zarzut piąty dotyczący braku uzasadnienia sprawozdania z oceny
 - Część sprawozdania opracowana przez dyrektora wykonawczego, a zatem też samo sprawozdanie z oceny za rok 2016 są dotknięte brakiem uzasadnienia, co nie pozwala skarżącemu na odniesienie się do jego części. Dokonanej przez dyrektora wykonawczego ocenie pracy świadczonej przez skarżącego brakuje podstawy faktycznej. W znacznej mierze ocena ta nie jest wiarygodna. Praca świadczona przez skarżącego na stanowisku kierowniczym w ramach wydziału operacyjnego została oceniona przez dyrektora wykonawczego w opracowanej przezeń części sprawozdania znacząco gorzej niż w przypadku prawie wszystkich wcześniejszych ocen pracy świadczonej przez skarżącego. Zawarte uzasadnienie nie spełniło jednak wyższego wymogu uzasadnienia.
5. Zarzut szósty, dotyczący oczywistego błędu w ocenie
 - Sprawozdanie z oceny za rok 2016 zawierające treść części opracowanej przez dyrektora wykonawczego jest dotknięte oczywistym błędem w ocenie, ponieważ u jego podstaw leżą niedokładne i arbitralnie wybrane dane dotyczące pracy skarżącego. Ocena stanu faktycznego pozbawiona jest jakiegokolwiek wiarygodności.
 - W samym sprawozdaniu nie dokonano żadnej analizy wyników skarżącego w częściowym okresie sprawozdawczym, ponieważ przełożony skarżącego nie odniósł się konkretnie do tych wyników w opracowanym przez niego sprawozdaniu.
 - Część sprawozdania opracowana przez dyrektora wykonawczego, a co za tym idzie – także sprawozdanie z oceny zawiera nieprawdziwe informacje oparte na niedokładnych i jednostronnie negatywnych danych dotyczących pracy skarżącego. Dyrektor wykonawczy przedstawił arbitralne i niezwiązane z istotą podstawy oceny, pomijając kluczowe wskaźniki wcześniej określone przy wyznaczaniu celów. Część oceny dokonana przez dyrektora wykonawczego wypacza fakty w taki sposób, że nie ma ona nic wspólnego z faktyczną oceną pracy skarżącego. Nie może być zgodne z prawem, by na koniec roku praca została oceniona negatywnie, jeżeli skarżący nigdy nie miał możliwości zareagowania na rzekome uchybienia w świadczonej przez niego pracy.

Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2017 r. – FE / Komisja

(Sprawa T-616/16) ⁽¹⁾

(2018/C 042/63)

Język postępowania: francuski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016 (sprawa pierwotnie zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-46/16, przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).